

30 NOVEMBER 2014 – EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

EERSTE LEZING

JESAJA 63, 16b-17.19b; 64, 2b-7

Gij, Heer, zijt onze Vader, onze Verlosser, en uw Naam is eeuwig! Waarom, Heer, liet Gij ons van uw wegen afdwalen, zodat ons hart verstokt werd en U niet meer vreesde? Keer U weer tot ons omwille van uw dienaren, omwille van de stammen die uw eigendom zijn. Scheur toch de hemel open en daal af en de bergen zullen beven voor uw aanblik.

Gij daalt neer en de bergen wankelen bij uw verschijnen. Geen oor heeft gehoord, geen oog ooit gezien: Gij alleen zijt God en Gij staat bij allen die op U durven hopen. Gij komt hun tegemoet die met vreugde gerechtigheid beoefenen, die bij al wat ze doen aan U denken!

Vertoornd waart Gij op ons waar wij volhardden in het kwaad: hoe zouden wij ooit redding kunnen vinden? Wij allen waren als onreinen, onze goede werken als kleding door stonden bevuild. Als bladeren zijn we afgevallen en de wind van onze zonden heeft ons meegevoerd. Niemand die eraan dacht uw Naam aan te roepen, die op U zijn vertrouwen durfde stellen: Gij had immers uw aangezicht van ons afgewend en Gij had ons prijsgegeven aan onze zonden. Toch zijt Gij, Heer, onze Vader; wij zijn het leem, Gij de boetseerder: wij zijn slechts het werk van uw handen.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS 1, 3-9

Broeders en zusters,

Genade en vrede voor u vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus!

Steeds weer zeg ik God dank voor zijn genade, die u in Christus Jezus is gegeven. Want in Christus zijt gij, naarmate zijn getuigenis bij u ingang vond, in ieder opzicht rijk begiftigd met alle gaven van woord en kennis. Op dit punt komt gij niets te kort, terwijl gij vol verwachting uitziet naar de openbaring van onze Heer Jezus Christus. Hij zal u ook doen standhouden tot het einde, zodat u geen blaam treft op de dag van onze Heer Jezus. God is getrouw, die u geroepen heeft tot gemeenschap met zijn Zoon onze Heer Jezus Christus.

EVANGELIE

MARCUS 13, 33-37

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Weest op uw hoede; weest waakzaam, want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is. Het is er mee als met een man die in het buitenland vertoeft. Bij het verlaten van zijn huis heeft hij aan zijn dienaars het beheer overgedragen, aan ieder zijn taak aangewezen en de deurwachter bevolen waakzaam te zijn. Weest dus waakzaam, want ge weet niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds laat of midden in de nacht, bij het hanengekraai of 's morgens vroeg. Als hij onverwachts komt, laat hij u dan niet slapend vinden.”

„En wat Ik tot u zeg, zeg Ik tot allen: ‘Weest waakzaam!’”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Wie is de deurwachter?

EVANGELIE • Op deze eerste zondag van de advent begint een nieuw kerkelijk jaar. De evangelist Marcus zal dit jaar de toon aangeven. Voor een groot deel van de lezingen wordt uit zijn boek geput. Het eerste stukje voert ons meteen naar het dramatische hoofdstuk 13 over het einde van deze wereld. Stel je de volgende scène voor. Jezus zit op de Olijfberg. Hij is in gezelschap van Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes, de vier leerlingen van het begin. Vanaf de berg kijken ze uit op de tempel van Jeruzalem. Er hangt spanning in de lucht. Waarom?

Wat Jezus onderweg naar Jeruzalem herhaaldelijk voorzegt had, staat nu te gebeuren. Hij zal worden gedood door de leiders van het volk. Een laatste keer neemt Jezus zijn leerlingen in vertrouwen. Hij roept hen op om goed uit te kijken en wakker te blijven, omdat niemand precies weet wanneer het einde zal komen. Je kunt het vergelijken met een man die op reis gaat, vertelt Jezus. Vóór zijn vertrek vraagt hij aan zijn dienaars om voor zijn huis te zorgen. Ieder heeft een eigen taak. Zo moet de deurwachter vanzelfsprekend de wacht houden, maar dan niet zoals je zou verwachten voor mogelijke inbrekers, wel voor de thuiskomst van de heer des huizes. Dat kan laat op de avond zijn of om middernacht, bij het hanengekraai of vroeg in de ochtend. Het juiste moment is duister. God weet wanneer de heer terugkomt van zijn reis. Maar zorg dat je dan paraat staat, zegt Jezus tot de leerlingen.

Een paar dagen later wordt die oproep voor drie van hen heel concreet. Na het paasmaal met zijn leerlingen trekt Jezus zich terug in Getsemane. Hij neemt Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Het is al laat op de avond. Jezus vraagt hen wakker te blijven, terwijl Hij een eindje verderop gaat bidden. Als Hij onverwachts terugkeert, vindt Hij hen in slaap, tot driemaal toe. Midden in de nacht komt Judas eraan met een groep mannen met zwaarden en knuppels. Jezus wordt gevangen genomen en alle leerlingen vluchten weg. Alleen Petrus is Hem op een afstand gevolgd, maar bij het hanengekraai ontkent Petrus tot driemaal toe dat hij Jezus zou kennen.

Bij het begin van de advent brengt Marcus ons op de drempel van passie en Pasen. Het is de leerlingen niet gelukt ‘wakker’ te blijven tijdens de laatste dagen van Jezus op aarde. Ze hebben Hem verraden en verloochend. Aan het eind zijn ze zelfs verdwenen. De plaats van deurwachter is vacant. Het wordt nu een taak voor iedereen, zoals onverwachts blijkt uit het afsluitende vers van de evangelielezing. Jezus zegt tegen allen: „Weest waakzaam!” De eerste wakkere deurwachters die opduiken, zijn drie vrouwen die op de eerste dag van de week in alle vroegte naar het graf gaan. Ze vinden er een in het wit geklede jongeman die hen zegt dat Jezus van Nazaret tot leven is gewekt en dat hij hen zal voorgaan in Galilea.

Jezus ging ons voor in Galilea, maar ook in Getsemane. Nu verblijft Hij in het buitenland en het is niet duidelijk wanneer Hij zal terugkomen. Intussen zijn er nieuwe portiers nodig. Portiers die alert blijven bij onrecht en lijden dat mensen elkaar nog steeds aandoen, portiers die niet verdwenen zijn nog vóór de zon opkomt. Wie wil vandaag zo'n veel-eisende job van deurwachter op zich nemen? Wie wil de vreugde smaken de Heer bij zijn thuiskomst te mogen begroeten?

LEZINGEN • Ook de andere lezingen vertellen op hun eigen manier over terugkomen. Met zijn brief aan de Korintiërs schrijft Paulus voor volgelingen van Jezus die leven na de verrijzenis. Die christenen zullen het in die havenstad aan twee zeeën niet makkelijk hebben gehad in hun opdracht van deurwachter. Met haar gemengde bevolking en potpourri van religieuze systemen was de stad Korinte tot ver buiten haar grenzen bekend, net als de losbandigheid van haar inwoners.

Elders in de brief stelt de apostel de christelijke gemeente voor de keuze: „Moet ik met de zweep bij u komen, of met liefde en in een geest van zachtmoedigheid?” Hier wil hij hen een hart onder de riem steken met de belofte dat Jezus zelf hen zal doen standhouden tot op de dag van zijn wederkomst, de dag van onze Heer Jezus.

De profeet Jesaja keert als het ware de rollen om en lanceert een wakkere oproep tot God, die hij aanspreekt als „Heer, Vader en Verlosser”. Hij smeekt dat God zou terugkeren naar zijn volk. „Ook al zijn we zelf bij U weggegaan, wij blijven toch uw dienaars.”

Met die lezingen gaan we de advent in. Ze mogen ons wakker houden en vol verwachting doen uitzien naar de terugkomst van de Heer.

Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be